Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 696/93
av den 15 mars 1993
om statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet inom gemenskapen

(EGT L 76, 30.3.1993, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**A1**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 696/93

av den 15 mars 1993

om statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet inom gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

i samarbete med Europaparlamentet ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

För att kunna fungera behöver den inre marknaden en standard för identifiering av enheter och för insamling, överföring och publicering av nationell statistik och gemenskapsstatistik, så att företag, finansiella institutioner, regeringar och alla andra aktörer på den inre marknaden kan förses med tillförlitliga och jämförbara statistiska uppgifter.

Statistisk information om produktionssystemet behövs för att företag skall kunna bedöma sin konkurrensförmåga. Sådan information är även till nytta för gemenskapsinstitutionerna när dessa försöker förebygga snedvridning av konkurrens.

I enlighet med subsidiaritetsprincipen kan fastställandet av gemensamma statistiska normer som gör det möjligt att ta fram harmoniserad information endast göras effektivt på gemenskapsnivå. Dessa normer kommer i varje medlemsstat att tillämpas under överinseende av de organ och institutioner som har ansvaret för att sammanställa officiell statistik.

Endast om medlemsstaterna använder gemensamma definitioner av statistiska enheter blir det möjligt att tillhandahålla enhetlig information med den tillförlitlighet, snabbhet, flexibilitet och detaljeringsgrad som krävs för den inre marknaden.

Medlemsstaterna bör, för att tillgodose speciella behov, ha möjlighet att bibehålla eller införa andra statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet i sina nationella nomenklaturer.

Vilka statistiska enheter som skall användas i speciella undersökningar eller analyser kommer att preciseras i särskilda rättsakter.

För användandet av den statistiska näringsgrensindelningen inom Europeiska gemenskaperna, hädanefter kallad NACE Rev. 1, enligt förordning (EEG) nr 3037/90 ([4]), och för tillämpningen av Europasystemet för integrerad ekonomisk redovisning (ESA) krävs standardiserade definitioner av statistiska enheter för register och undersökningar samt för presentation och analys av statistik.

Den kommitté som inrättades genom förordning (EEG) nr 3037/90 har befogenhet att behandla frågor om ”utarbetande av riktlinjer för klassificering av statistiska enheter enligt NACE Rev. 1”, men enheterna måste definieras i särskild ordning.

För att säkerställa jämförbarheten mellan nationell statistik och motsvarande gemenskapsstatistik är det viktigt att de statistiska enheter som klassificerats enligt NACE Rev. 1 definieras på samma sätt i samtliga medlemsstater.

Det är önskvärt att begränsa det antal statistiska enheter som används inom produktionssystemet.

([1]) EGT nr C 267, 16.10.1992, s. 3.
([2]) EGT nr C 337, 21.12.1992 samt beslut av den 10 februari 1993.
([3]) EGT nr C 19, 25.1.1993, s. 60.
([4]) EGT nr L 293, 24.10.1990, s. 1.

▼B

För att ekonomisk statistik skall vara internationellt jämförbar, krävs det att medlemsstaterna och gemenskapens institutioner använder statistiska enheter som är direkt kopplade till de beskrivningar som ges i inledningen till Förenta nationernas internationella näringsgrensindelning (ISIC Rev. 3) och i de dokument som ingår i det av Förenta nationerna rekommenderade nationalräkenskapssystemet.

Produktionssystemet består av alla de enheter som deltar i produktionen och alla de ekonomiska och finansiella operationer som dessa enheter utför.

För en strikt tillämpning av de statistiska enheterna inom hela gemenskapen krävs en övergångsperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed fastställs en förteckning över statistiska enheter (nedan kallade ”statistiska enheter i produktionssystemet”). Förteckningen finns i bilagan till denna förordning tillsammans med använda kriterier, definitioner av enheterna och förklarande anmärkningar.

Artikel 2

Definitionerna av de statistiska enheterna i produktionssystemet skall användas av medlemsstaterna och kommissionen för att identifiera enheterna i syfte att samla in, överföra, publicera och analysera statistiska uppgifter om produktionssystemet, särskilt sådana uppgifter som är kopplade till NACE Rev. 1.

Artikel 3

Från och med den 1 januari 1994 skall medlemsstaterna, för de ändamål som anges i artikel 2, använda de definitioner som avses i artikel 1 för statistik som rör förhållanden efter den dagen.

Artikel 4

1. Under tiden den 1 januari 1994 — 31 december 1995 får en medlemsstat övergångsvis, för statistik som rör denna period, använda andra statistiska enheter i produktionssystemet än dem som avses i artikel 1.

I så fall skall de uppgifter som lämnas till kommissionen under övergångsperioden anpassas och överföras så att de så nära som möjligt överensstämmer med vad som föreskrivs i bilagan.

2. I sådana undantagsfall då det finns väl underbyggda tekniska eller praktiska skäl för det får kommissionen på begäran av en medlemsstat förlänga övergångsperioden till som längst den 31 december 1997.

Artikel 5

När övergångsperioden enligt artikel 4 är slut får kommissionen enligt det förfarande som avses i artikel 6 ge en medlemsstat tillstånd att använda andra statistiska enheter i produktionssystemet.

Artikel 6

Åtgärder för genomförandet av denna förordning, inklusive åtgärder för anpassning till ekonomisk och teknisk utveckling och då särskilt åtgärder som avser de statistiska enheter i produktionssystemet, använda kriterier och definitioner som anges i bilagan, skall beslutas enligt följande i artikel 7.

▼B

Artikel 7

1. Kommissionens företrädare skall förelägga den kommitté för ett statistiskt program som inrättats genom beslut 89/382/EEG, Euratom [1] ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Rösterna från medlemsstaternas företrädare skall vägas på det sätt som den artikeln föreskriver. Ordföranden får inte rösta.

2. Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall skall kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under tre månader räknat från den dag då rådet underrättats.

3. Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i punkt 2.

Artikel 8

De statistiska enheter i produktionssystemet som används i gemenskapsrättsakter om statistik inom gemenskapen skall tolkas i enlighet med begreppen och terminologin i denna förordning.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

[1] EGT nr L 181, 28.6.1989, s. 47.

▼B

BILAGA

STATISTISKA ENHETER I PRODUKTIONSSYSTEMET INOM GEMENSKAPEN

AVSNITT I

Förteckning över enheter

Förteckningen över statistiska enheter i produktionssystemet ser ut på följande sätt:

A. företaget

B. den institutionella enheten

C. företagsgruppen

D. verksamhetsenheten

E. den homogena produktionsenheten

F. den lokala enheten

G. den lokala verksamhetsenheten

H. den lokala homogena produktionsenheten

AVSNITT II

Använda kriterier

De statistiska enheterna i denna förordning definieras med utgångspunkt från tre kriterier. Dessa kriteriers relativa betydelse varierar beroende på vilken typ av enhet det gäller.

A. *Rättsliga, räkenskapsmässiga eller organisatoriska kriterier*

1. För definition av enheter som kan igenkännas och identifieras inom ekonomin måste rättsliga eller institutionella kriterier tillämpas. I vissa fall måste rättsliga separata enheter slås samman, eftersom de inte är tillräckligt organisatoriskt självständiga. För definition av vissa typer av enheter måste även räkenskapsmässiga eller finansiella kriterier tillämpas.

2. Företagsenheten utgörs av rättsliga enheter som helt eller delvis bedriver produktionsverksamhet.

3. Rättsliga enheter innefattar

   — juridiska personer vilkas existens erkänns av rättsordningen oberoende av de individer eller institutioner som äger dem eller är medlemmar i dem,

   — fysiska personer som självständigt bedriver ekonomisk verksamhet.

4. Den rättsliga enheten utgör alltid, antingen i sig själv eller ibland i kombination med andra rättsliga enheter, den juridiska grunden för den statistiska enheten ”företaget”.

B. *Geografiska kriterier*

1. En enhet kan identifieras geografiskt. Åtskillnad görs mellan lokal, regional, nationell, gemenskaps- och global nivå.

2. Den lokala nivån betyder här det territorium som motsvarar det minsta administrativa området: ”commune/gemeente” i Belgien, ”kommune” i Danmark, ”Gemeinde” i Tyskland, ”demos” eller ”koinotis” i Grekland, ”municipio” i Spanien, ”commune” i Frankrike, ”DED/ward” i Irland, ”commune” i Italien, ”commune” i Luxemburg, ”gemeente” i Nederländerna, ►A1 ”Gemeinde” i Österrike, ”concelho”i Portugal, ”kunta — kommun” i Finland, ”primärkommun” i Sverige och ”ward” i Förenade kungariket. ◄

3. De regionala nivåerna definieras i den territoriella indelningen för statistikändamål (NUTS), där åtskillnad görs mellan tre nivåer (I, II, III).

4. Observations- och analysenheterna definieras på ett sådant sätt att uppgifter först skall kunna tas fram för varje medlemsstat och sedan kombineras så att siffror för hela gemenskapen eller för större områden fås fram.

5. Reglerna för geografiska kriterier måste vara enhetliga för att konsolidering skall vara möjlig och för att undvika att data räknas flera gånger eller utelämnas.

▼B

C. *Verksamhetskriterier*

1. Den ekonomiska aktiviteten produktion — hädanefter kallad ”verksamhet” — kan sägas äga rum när resurser som utrustning, arbetskraft, tillverkningsteknik, informationssystem eller produkter kombineras för att framställa bestämda varor eller tjänster. En verksamhet karakteriseras av en insats av produkter (varor eller tjänster), en produktionsprocess och ett utflöde av produkter.

2. Verksamheter bestäms med hänvisning till en viss nivå i NACE Rev. 1.

3. Om en enhet bedriver mer än en verksamhet rangordnas alla verksamheter som inte är hjälpverksamheter efter förädlingsvärde till faktorpris. Åtskillnad görs mellan den huvudsakliga verksamheten (primär aktivitet) och sekundär verksamhet.

4. Om inga siffror över förädlingsvärdet finns tillgängliga måste andra kriterier som t. ex. antalet anställda, lönekostnader, omsättning och tillgångar användas, för att man skall erhålla en klassificering som så nära som möjligt överensstämmer med den som hade erhållits om förädlingsvärdet använts.

5. Enheterna klassificeras efter den verksamhet som bedrivs. Om en verksamhet bidrar med över 50 % av förädlingsvärdet bestämmer denna enhetens klassificering. I alla andra fall måste klassificeringsregler följas. Klassificering sker stegvis från den högsta aggregeringsnivån, avdelningen (en bokstav), ner till undergruppen (fyra siffror) via huvudgruppen (två siffror) och gruppen (tre siffror). Klassificeringen på varje nivå måste vara förenlig med den föregående nivån. Den kommitté för ett statistiskt program som avses i artikel 7 i förordning (EEG) nr 3037/90 har behörighet på detta område.

6. Primära och sekundära verksamheter betjänas av hjälpverksamheter, t. ex. administration, redovisning, databehandling, processövervakning, inköp, försäljning och marknadsföring, lagerhållning, reparationer, transporter och renovering.

   Dessa hjälpverksamheter inom en enhet bedrivs för att möjliggöra eller underlätta enhetens produktion av varor och tjänster avsedda för tredje part. Hjälpverksamheternas produkter är däremot inte avsedda för tredje part.

7. Begreppet hjälpverksamhet utvecklas i avsnitt IV B.

AVSNITT III

Definitioner av enheter och förklarande anmärkningar till varje enhet

A. *Företag*

Företaget består av den minsta kombination av rättsliga enheter som är en organisatorisk enhet vilken producerar varor eller tjänster och har en viss grad av självständigt beslutsfattande, särskilt i fråga om användningen av sina resurser i den löpande driften. Ett företag bedriver en eller flera verksamheter på en eller flera platser. Ett företag kan bestå av en enda rättslig enhet.

Förklarande anmärkning

Företaget, såsom det här definieras, är en ekonomisk enhet och kan därför, under vissa förhållanden, motsvara en gruppering av flera rättsliga enheter. Vissa rättsliga enheter bedriver sin verksamhet uteslutande för andra rättsliga enheter, deras existens kan endast förklaras av administrativa faktorer (t. ex. skatteskäl), och de saknar ekonomisk betydelse. En stor del av de rättsliga enheter som inte har några anställda hör också till denna kategori. I många fall bör dessa rättsliga enheters verksamhet betraktas som hjälpverksamhet till den överordnade enhet de betjänar och som de tillhör och måste knytas till för att utgöra ett företag som kan användas vid ekonomisk analys.

B. *Institutionell enhet*

Den *institutionella enheten* är ett grundelement som centrum för ekonomiskt beslutsfattande och karakteriseras av ett enhetligt handlingssätt och självständigt beslutsfattande vid utövningen av huvudfunktionen. En enhet anses utgöra en institutionell enhet om den självständigt fattar beslut om sin huvudfunktion och dessutom för fullständiga räkenskaper.

— För att det skall anses att en enhet självständigt fattar beslut om sin huvudfunktion måste den vara ansvarig och redovisningsskyldig för sina beslut och handlingar.

▼B

— För att det skall anses att en enhet för fullständiga räkenskaper måste den registrera alla de ekonomiska och finansiella transaktioner som görs under räkenskapsperioden samt upprätta en balansräkning över tillgångar och skulder.

Förklarande anmärkningar

1. Inom bolagssektorn motsvarar företaget den institutionella enhet som används i ESA. Liknande institutionella enheter finns även inom den offentliga sektorn och sektorn för privata institutioner utan vinstsyfte. Inom hushållssektorn omfattar den institutionella enheten hushållets hela verksamhet, medan termen ”företag” endast används om hushållets produktionsverksamhet.

2. En tillämpning av dessa regler leder till följande slutsatser för enheter som inte tydligt har båda de egenskaper som utmärker en institutionell enhet:

   a) Hushåll har alltid självständigt beslutsfattande och måste därför vara institutionella enheter, trots att de inte för fullständiga räkenskaper.

   b) Enheter som inte för fullständiga räkenskaper slås samman med de institutionella enheter i vilkas räkenskaper deras egna ofullständiga räkenskaper ingår.

   c) Enheter som för fullständiga räkenskaper men som inte har självständigt beslutsfattande vid utövningen av huvudfunktionen kombineras med de enheter som kontrollerar dem.

   d) Enheter som uppfyller definitionen för institutionella enheter räknas som sådana även om de inte offentliggör sina räkenskaper.

   e) Enheter som utgör en del av en företagsgrupp och som för fullständiga räkenskaper betraktas som institutionella enheter även om de, faktiskt men inte nödvändigtvis rättsligt, har överlåtit en del av sitt självständiga beslutsfattande till det centrala organ (holdingbolag) som ansvarar för den samlade ledningen av gruppen. Holdingbolaget självt betraktas som en institutionell enhet som är skild från de enheter den kontrollerar.

3. Följande enheter betraktas som institutionella enheter:

   — Enheter som för fullständiga räkenskaper och har självständigt beslutsfattande:

      a) aktiebolag,

      b) kooperativa företag eller handelsbolag som är juridiska personer,

      c) offentliga företag som är juridiska personer,

      d) institutioner utan vinstsyfte som är juridiska personer,

      e) myndigheter.

   — Enheter som för fullständiga räkenskaper och som av hävd anses ha självständigt beslutsfattande:

      f) bolagsliknande företag: enskilda näringsidkare, sammanslutningar och offentliga företag utöver dem som avses i punkt a, b och c förutsatt att deras ekonomiska och finansiella beteende kan skiljas från ägarnas och liknar det i ett bolag.

   — Enheter som inte nödvändigtvis för fullständiga räkenskaper men som av hävd anses ha självständigt beslutsfattande:

      g) hushåll.

C. *Företagsgrupp*

En *företagsgrupp* består av företag som är rättsligt eller finansiellt sammanbundna. En företagsgrupp kan ha mer än ett centrum för beslutsfattande, i synnerhet för sin produktions-, försäljnings- och vinstpolicy. Den kan centralisera vissa finansierings- och skattefunktioner. Den utgör en ekonomisk enhet som har rätt att fatta beslut, i synnerhet för de enheter som ingår i gruppen.

Förklarande anmärkningar

1. För vissa observationer och analyser kan det vara lämpligt och nödvändigt att analysera banden mellan vissa företag och sammanföra de företag som är nära bundna till varandra. Arbetet med att definiera begreppet ”företagsgrupp” är inte slutfört. Den definition som ges här utgår från begreppet ”redovisningsgrupp” som definieras i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG (EGT nr L 193, 18.7.1983, s. 1).

   Detta direktiv skall tillämpas för första gången på sammanställd redovisning under det räkenskapsår som började år 1990. Direktiv 90/605/EEG

▼B

(EGT nr L 317, 16.11.1990, s. 60) utvidgade sjunde direktivet tillämpningsområde.

2. Enligt sjunde direktivet skall det anses röra sig om en företagsgrupp om 20 % av kapitalet eller rösträtten ägs eller kontrolleras av ett annat företag. Hänsyn måste tas till bestämmelser om kontroll av befogenheterna att utse ledningen. Syftet är att utöver den finansiella kontrollen (majoritetskontrollen) ta hänsyn till var den egentliga kontrollen ligger.

3. Denna definition kan inte utan vidare användas vid statistiska analyser, eftersom ”redovisningsgrupper” inte utgör avgränsade företagsgrupper som går att addera. Den statistiska enheten ”företagsgrupp”, baserad på begreppet ”redovisningsgrupp”, måste därför definieras utifrån följande ändringar:

   — Redovisningsgrupper medräknas på den högsta konsolideringsnivån (huvudföretag).

   — I en företagsgrupp inräknas enheter vilkas räkenskaper är helt integrerade i det konsoliderande företagets.

   — Majoritetsstyrda enheter läggs till om deras räkenskaper inte ingår i det konsoliderande företagets enligt något av de kriterier som anges i sjunde direktivet, t. ex. skillnad i verksamhetsart eller liten relativ storlek.

   — Tillfälliga förbindelser som varar kortare tid än ett år medräknas inte.

4. En företagsgrupp utgörs av ett antal företag som kontrolleras av huvudföretaget. Huvudföretaget är en överordnad rättslig enhet som inte kontrolleras, vare sig direkt eller indirekt, av någon annan rättslig enhet. Dotterföretag till ett dotterföretag betraktas som dotterföretag till moderföretaget. Det finns emellertid vissa typer av kooperativ eller ömsesidiga bolag i vilka moderföretaget ägs av gruppens enheter.

5. Företagsgrupper består ofta av enheter som är sammanbundna genom olika slag av förbindelser, t. ex. ägarskap, aktiemajoritet och ledning. Dessa enheter är ofta sammanbundna genom familjeenheter från fler olika generationer. Företagsgruppen motsvarar ofta ett konglomerat som hålls ihop av ett nätverk av komplexa samband och vars verksamhet har mycket stor spännvidd. Undergrupperingar kan identifieras inom en företagsgrupp.

6. Det är lämpligt att identifiera alla (majoritets- och minoritets-) förbindelser mellan huvudföretaget och det kontrollerade företaget via nätverket av dotterföretag och dessas dotterföretag. Detta möjliggör en kartläggning av företagsgruppens hela organisation.

7. Med hänsyn till de olika räkenskapsdirektiven bör man alltid försöka att inom gruppen skilja mellan de grundenheter som är icke-finansiella företag och de som måste klassificeras som finansiella institutioner. Bland de senare måste man skilja mellan kreditinstitut och försäkringsföretag. Vissa företagsgrupper spänner över hela världen men måste analyseras med avseende på gemenskapens och varje medlemsstats ekonomiska territorium.

8. Enheten företagsgrupp är särskilt lämplig för finansiella analyser och för att studera företagsstrategier, men den är alltför oenhetlig och instabil för att kunna användas som den centrala observations- och analysenheten, vilken också, i fortsättningen skall att vara företaget. Företagsgruppen används för att sammanställa och presentera vissa uppgifter.

D. *Verksamhetsenhet*

Verksamhetsenheten grupperar alla de delar av ett företag som bidrar till utövandet av en verksamhet på undergruppsnivå (fyra siffror) i NACE Rev. 1 och motsvarar en eller flera operativa avdelningar inom företaget. Företagets informationssystem måste för varje verksamhetsenhet kunna ange eller beräkna åtminstone produktionsvärdet, insats av varor och tjänster, arbetskraftskostnader, driftsöverskott samt antalet anställda och fasta bruttoinvesteringar.

Förklarande anmärkningar

1. Verksamhetsenheten är tänkt som en observationsenhet för att förbättra homogeniteten hos resultaten av statistiska undersökningar avseende verksamhetsart och därmed öka den internationella jämförbarheten. Detta är nödvändigt eftersom det på företagsnivå förekommer olika typer av horisontell och vertikal integration både nationellt och internationellt. En enhet som bara bedriver hjälpverksamhet åt det företag den tillhör kan inte betraktas som en separat verksamhetsenhet. Verksamhetsenheten motsvarar i praktiken den operativa definition som ges i punkt 96 i inledningen till ISIC Rev. 3.

▼B

2. De verksamhetsenheter som faller under en bestämd rubrik i klassificeringssystemet NACE Rev. 1 kan tillverka produkter som inte hör till verksamhetsarten då det finns sekundära verksamheter som inte kan urskiljas med hjälp av tillgängliga räkenskapshandlingar. Omvänt gäller att de verksamhetsenheter som klassificeras under en bestämd rubrik i klassificeringssystemet på grundval av den primära verksamheten, inte står för hela tillverkningen av de specifika produkter som hör till verksamhetsarten, eftersom samma produkter kan tillverkas som sekundär verksamhet av verksamhetsenheter som klassificeras under någon annan rubrik.

3. Företagens internredovisning (t. ex. resultatenheter eller kostnadsställen) har ofta utarbetats enligt kriterier som ligger nära verksamhetsbegreppet. Den gör det möjligt att ta fram uppgifter om verksamhetsenheterna så att dessa kan observeras.

4. Alla kostnader för ett företags hjälpverksamheter måste föras till huvud- och biverksamheterna och därmed till de verksamhetsenheter som kan observeras inom företaget.

E. *Homogen produktionsenhet*

Den *homogena produktionsenheten* karakteriseras av en enda verksamhet som är homogen vad gäller insats av varor och tjänster, produktionsprocess och produktionsresultat. De produkter som utgör insats och produktionsresultat kännetecknas av sina fysiska egenskaper och graden av förädling samt av den produktionsteknik som används, med hänvisning till en produktindelning. Den homogena produktionsenheten kan motsvara en institutionell enhet eller en del av en sådan. Den kan däremot aldrig höra till två olika institutionella enheter.

Förklarande anmärkningar

1. För att en tydlig analys av produktionsprocessen skall kunna göras har ESA valt homogena produktionsenheter som gör det möjligt att studera tekniska och ekonomiska samband. Dessa analysenheter används framför allt i input-output-tabeller och bildas i praktiken utifrån uppgifter som samlats in för observationsenheterna, eftersom de normalt inte kan observeras direkt.

2. De flesta observationsenheter bedriver flera verksamheter samtidigt. De kan utöva en primär verksamhet, några sekundära verksamheter — dvs. verksamheter som hör till andra branscher — och några hjälpverksamheter som t. ex. administration, inköp, distribution, lagerhållning, reparationer etc. Om en observationsenhet bedriver både en primär verksamhet och en eller flera sekundära verksamheter delas den in i motsvarande antal homogena produktionsenheter, och de sekundära verksamheterna klassificeras under andra rubriker än den primära verksamheten. Däremot skiljs inte observationsenhetens hjälpverksamheter från den primära eller sekundära verksamhet de betjänar.

3. Den homogena produktionsenheten definieras oberoende av platsen för verksamheten. I ISIC Rev. 3 definieras den homogena produktionsenheten på ett sådant sätt att den motsvarar den lokala homogena produktionsenheten. Punkt 112 i inledningen till ISIC Rev. 3 är sålunda beroende av punkt 104.

F. *Lokal enhet*

Den *lokala enheten* är ett företag eller en del av ett företag (t. ex. en verkstad, en fabrik, ett lager, ett kontor, en gruva eller ett förråd) som ligger på en geografiskt identifierad plats. På eller från denna plats bedrivs ekonomisk verksamhet som — med vissa undantag — sysselsätter en eller flera personer (även på deltid) inom ett och samma företag.

Förklarande anmärkningar

1. Om en person arbetar på mer än en plats (underhåll eller övervakning) eller i hemmet räknas den lokala enheten som den plats varifrån den anställde får sina instruktioner eller varifrån arbetet organiseras. Det måste vara möjligt att ange vilka anställda som är knutna till varje lokal enhet. En rättslig enhet som fungerar som juridisk bas för ett företag eller en del av ett företag måste emellertid ha en lokal enhet som säte, även om ingen arbetar där. En lokal enhet kan dessutom omfatta endast hjälpverksamheter.

2. Begreppet ”geografiskt identifierad plats” skall tolkas bokstavligt. Två enheter som hör till samma företag men som ligger på skilda platser (även inom medlemsstatens minsta administrativa enhet) måste betraktas som två lokala enheter. En enskild lokal enhet får emellertid sträcka sig

▼B

över flera angränsande administrativa områden. I sådana fall är av hävd postadressen den avgörande faktorn.

3. Enhetens gränser bestäms av fastighetsgränserna, vilket t. ex. innebär att en allmän väg som korsar fastigheten inte bryter gränserna. Definitionen liknar den som ges i punkt 101 i inledningen till ISIC Rev. 3 såtillvida att den gäller lokalisering i ordets strikta bemärkelse, men skiljer sig från definitionen i punkt 102 såtillvida att denna strikta bemärkelse inte tillåts variera efter den statistik det är frågan om. Dessutom tillämpas vanligtvis kriteriet om anställda vid enheten.

4. När det gäller regionalräkenskaper använder ESA-REG (den regionala tillämpningen av ESA) samma definition på lokal enhet.

G. *Lokal verksamhetsenhet*

Den *lokala verksamhetsenheten* är den del av en verksamhetsenhet som motsvarar en lokal enhet.

Förklarande anmärkningar

1. Varje verksamhetsenhet måste ha minst en lokal verksamhetsenhet. Verksamhetsenheten kan emellertid utgöras av en gruppering av delar av en eller flera lokala enheter. En lokal enhet får däremot under vissa förhållanden omfatta enbart en grupp av hjälpverksamheter. I sådana fall kan en supplementär klassificering av den lokala enheten ske. Dessutom bör varje företag ha minst en lokal verksamhetsenhet.

2. Den lokala verksamhetsenheten motsvarar den operativa definitionen på ”establishment” som ges i punkt 106 i inledningen till ISIC Rev. 3.

H. *Lokal homogen produktionsenhet*

Den *lokala homogena produktionsenheten* är den del av en homogen produktionsenhet som hänförs till en lokal enhet.

AVDELNING IV

Kompletterande förklarande anmärkningar

A. *Myndigheter och institutioner utan vinstsyfte*

1. Vad gäller organ inom den offentliga sektorn finns det stora variationer i fråga om vilken statistisk enhet som lämpar sig för insamling och sammanställning av statistik (t. ex. den centrala förvaltningen, socialförsäkringsadministrationen eller den lokala förvaltningen inom en region, en provins, ett län, ett grevskap, en kommun, en stad etc.). Dessa olika organ planerar, kontrollerar och förvaltar kollektivt finanserna hos de organ de har under sig (vilka kan vara ministerier, generaldirektorat, direktorat, nämnder, kontor, byråer etc.). Vad gäller verksamhetsarten kan emellertid vissa av dessa organ, särskilt lokala myndigheter, vara mycket mer heterogena än företag i bolagsform.

2. Dessa organs verksamhet hör ofta till avdelning L i NACE Rev. 1 ”Offentlig förvaltning och försvar; obligatorisk socialförsäkring”, även om andra organ bedriver verksamhet som huvudsakligen hör till andra avdelningar, t. ex. ”Utbildning” (avdelning M), ”Hälso- och sjukvård, sociala tjänster” (avdelning N) och ”Andra samhälleliga och personliga tjänster” (avdelning O).

3. När uppgifter om enheter inom den privata sektorn skall kombineras med uppgifter om organ inom den offentliga sektorn och privata institutioner utan vinstsyfte, och dessa klassificeras efter arten av ekonomisk verksamhet, måste identifiering och klassificering göras på grundval av sådana statistiska enheter som närmast överensstämmer med enheterna inom den privata sektorn. Därför skall alla kriterier som används inom den privata sektorn analogt tillämpas på organ inom den offentliga sektorn. Detsamma gäller för privata institutioner utan vinstsyfte.

B. *Hjälpverksamheter*

1. En verksamhet måste betraktas som hjälpverksamhet om den uppfyller följande villkor:

   a) Den betjänar enbart den enhet till vilken den hör. De varor och tjänster som produceras får alltså inte säljas på marknaden.

   b) En jämförbar verksamhet bedrivs i liknande omfattning inom liknande produktionsenheter.

▼B

c) Den producerar tjänster eller, i undantagsfall, icke varaktiga varor som inte ingår i enhetens slutprodukt (t. ex. mindre redskap eller byggnadsställningar).

d) Den bidrar till enhetens löpande kostnader, dvs. den genererar inga fasta bruttoinvesteringar.

2. Skillnaden mellan hjälpverksamhet och primär eller sekundär verksamhet kan illustreras med hjälp av följande exempel:

— Tillverkning av mindre redskap för användning inom enheten är en hjälpverksamhet (i enlighet med alla kriterier).

— Transporter för egen räkning är normalt en hjälpverksamhet (i enlighet med alla kriterier).

— Försäljning av egna produkter är en hjälpverksamhet, eftersom en allmän regel är att produktion utan försäljning inte är möjlig. Om man inom ett tillverkningsföretag kan identifiera ett ställe för detaljhandelsförsäljning (direkt försäljning till konsumenter), som t. ex. kan vara en lokal enhet, får detta försäljningsställe — undantagsvis och för att möjliggöra vissa analyser — betraktas som en verksamhetsenhet. Denna observationsenhet klassificeras då på två olika sätt, dels på grundval av den primära eller sekundära verksamhet som det företag till vilket den hör bedriver och dels på grundval av dess egen verksamhet (detaljhandelsförsäljning).

3. Som en allmän regel gäller alltså att eftersom produktionsprocesser i allmänhet inte kan genomföras utan stöd från hjälpverksamheter bör dessa hjälpverksamheter inte utgöra särskilda enheter, även om de bedrivs av en särskild rättslig enhet eller på en särskild plats och även om separata räkenskaper förs. Dessutom tas inte hjälpverksamheten med i beräkningen när verksamheten hos den enhet till vilken hjälpverksamheten hör klassificeras. Det bästa exemplet på en enhet som bedriver hjälpverksamhet är den centrala administrativa avdelningen eller huvudkontoret.

4. Med tillämpning av definitionen i punkt 1 skall följande verksamheter inte betraktas som hjälpverksamheter:

a) Produktion av varor eller utförande av arbete som bidrar till de fasta bruttoinvesteringarna, i synnerhet byggarbete för egen räkning. Detta är i överensstämmelse med den metod som används i NACE Rev. 1, där enheter som utför byggarbeten för egen räkning klassificeras under byggverksamhet om det finns uppgifter om detta.

b) Produktion som till betydande del går till försäljning, även om en viss del går till förbrukning inom den primära verksamheten eller sekundära verksamheter.

c) Produktion av varor som i ett senare led ingår som en integrerad del av de produkter som framställs inom den primära verksamheten eller sekundära verksamheter — t. ex. produktion vid en av ett företags avdelningar av lådor, behållare etc. som skall användas vid förpackning av företagets produkter.

d) Energiproduktion (integrerat kraftverk eller koksverk), även om den helt förbrukas inom den överordnade enhetens primära eller sekundära verksamhet.

e) Inköp av varor för vidareförsäljning i oförändrat skick.

f) Forskning och utveckling. Dessa verksamheter är inte särskilt utbredda och producerar inte tjänster som utnyttjas i den löpande produktionen.

Om separata uppgifter finns för dessa verksamheter skall de anses som särskilda verksamheter och därmed betraktas som verksamhetsenheter.

5. Om hjälpverksamheter bedrivs till stöd för en enda enhet, utgör dessa verksamheter och de resurser de utnyttjar en integrerad del av den enhetens verksamhet och resurser. Om den statistiska enhetens verksamhet och tillhörande hjälpverksamheter inte bedrivs inom samma geografiska område (definierat som det område som används för statistiska undersökningar), kan det vara önskvärt att samla in separat kompletterande information om dessa enheter för de kategorier av uppgifter som måste klassificeras efter geografiska områden, även om enheterna enbart bedriver hjälpverksamheter.

6. Om hjälpverksamheter bedrivs huvudsakligen till stöd för två eller flera verksamhetsenheter, måste kostnaden för dessa hjälpverksamheter fördelas på de verksamhetsenheter som de betjänar. Om uppgifter finns om hur stor del av kostnaden som kan hänföras till var och en av dessa verksamheter, bör kostnaden delas upp på grundval av dessa uppgifter. Om ingen sådan information finns bör kostnaden för hjälpverksamheten delas upp på den primära verksamheten och sekundära verksamheter proportionellt mot produktionsvärdet med avdrag för kostnader för insats

▼B

av varor och tjänster exklusive kostnaderna för hjälpverksamheterna själva. Om denna metod visar sig vara för svår att använda i praktiken, får kostnaden för hjälpverksamheten helt enkelt delas upp proportionellt mot produktionsvärdet.

7. Om hjälpverksamheter är organiserade på ett sådant sätt att de betjänar två eller flera enheter i ett företag som omfattar flera enheter, kan de utgöra en grupp av hjälpverksamheter på en bestämd plats. I sådana fall kan det vara lämpligt att ge möjlighet till supplementära klassificeringar, på samma sätt som det kan vara önskvärt att täcka vissa verksamheter fullständigt, även om de bedrivs självständigt eller av enheter som enbart bedriver hjälpverksamheter (som t. ex. datortjänster). Dessa hjälpenheter kan för detta syfte klassificeras både efter sina egna verksamheter och efter verksamheten i den enhet de är knutna till.

8. Det kan förekomma att en verksamhet som först var en hjälpverksamhet så småningom börjar tillhandahålla tjänster för försäljning till andra enheter. En sådan verksamhet kan utvecklas så långt att den upphör att vara en hjälpverksamhet och måste då betraktas antingen som enhetens primära verksamhet eller som en a enheternas sekundära verksamheter. Det enda sättet att avgöra om en viss verksamhet bör betraktas som hjälpverksamhet eller som primär eller sekundär verksamhet är att fastställa vilken roll den spelar i företaget som helhet.

C. *Översiktstabell efter verksamhet och plats*

En eller flera verksamheter	En eller flera platser Företag Institutionell enhet	En enda plats Lokal enhet
En enda verksamhet	Verksamhetsenhet Homogen produktions-enhet	Lokal verksamhets-enhet Lokal homogen produktionsenhet